

இனிமையான குழந்தைகளே! இப்பொழுது இந்த பழைய வீட்டை விட்டு விட்டு தந்தையுடன் செல்ல வேண்டும். ஆகையால் இந்த வீட்டின் (சரீரத்தின்) மீதிருக்கும் பற்றுதலை நீக்கிக் கொண்டே செல்லுங்கள், தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயம் செய்யுங்கள்.

கேள்வி: ஆத்ம அபிமானி குழந்தைகளின் வாயிலிருந்து எந்த சப்தம் வெளிப்படாது?

பதில்: என் மனதிற்கு அமைதி எப்படி கிடைக்கும்? இந்த சப்தம் (சொல்) ஆத்ம அபிமானி குழந்தைகளின் வாயிலிருந்து வெளிப்பட முடியாது. தேக அபிமானத்தில் உள்ளவர்கள் தான் இந்த சப்தங்களை கூறுவார்கள். அவர்களிடத்தில் ஆத்ம ஞானமே கிடையாது. ஆத்மாவின் சுயதர்மமே அமைதி தான் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மன அமைதிக்கான விசயமே கிடையாது. ஆத்மா தனது சுயதர்மத்தில் நிலைத்து விட்டால் மனம் அமைதியாக ஆகிவிடும். ஆத்மா தான் பரமாத்மா என்று கூறுபவர்கள் இந்த விசயத்தை புரிந்து கொள்ள முடியாது.

பாட்டு: உனது மடியிலேயே இறப்பேன்

ஓம்சாந்தி. இறப்பது என்று எதைக் கூறுகின்றோம்? என்பதை குழந்தைகள் அறிவீர்கள். ஆத்மா சரீரத்திலிருந்து தனிமையாகி விடுகின்றது, அதுவே இறப்பு என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு நாம் உயிருடன் இருந்து சரீரத்திலிருந்து தனிமையாக இருக்கின்றோம் மற்றும் தனது பரம்பிதா பரமாத்மாவுடன் அவரது தாமத்திற்கு (வசிப்பிடத்திற்கு) செல்லக் கூடியவர்கள் என்பதை இங்கு குழந்தைகள் அறிவீர்கள். எந்த ஆத்மாக்களினால் போகவே முடியாதோ அவர்களை யோகாவினால் தூய்மையாக்கிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். இதைத் தான் ஞானம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆத்மாவிற்கு ஞானம் கிடைக்கிறது. இவ்வாறு குழந்தைகளே ! குழந்தைகளே ! என்று கூறுபவர் யார்? பரம்பிதா பரமாத்மா, அவரைத் தான் அனைத்து பக்தர்களும் நினைவு செய்கின்றனர். பதீத பாவனனாகிய தந்தை முக்தி ஜீவன்முக்தி கொடுப்பவர் என்பதை ஆத்மா புரிந்திருக்கிறது. அவருக்கென்று தனி சரீரம் கிடையாது. இதனை கடனாக எடுத்திருக்கின்றார். நாமும் சரீரத்தை விட வேண்டும். மேலும் இந்த வீடு யாருடையதோ அதையும் கூட விட வேண்டும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கும் இந்த பழைய வீடாகும். இதில் சன்னல் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. ஆக தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! இந்த பழைய வீடு போன்ற அனைத்தையும் விட்டு விட வேண்டும். என் கூடவே வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். ஆகையால் உயிருடன் இருந்து இந்த வீட்டின் மீதிருக்கும் பற்றுதலை நீக்கி கொண்டே செல்லுங்கள். தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயம் செய்யுங்கள் மற்றும் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். ஆத்மா மற்றும் சரீரம் என்பது இரண்டு பொருள் என்பதை குழந்தைகள் அறிவீர்கள். மனிதர்கள் துக்கப்படுகின்ற பொழுது தற்கொலை செய்து கொள்கின்றனர். ஆத்மா விற்கு கொலை அல்ல. சரீரத்தின் காரணத்தினால் ஆத்மாவிற்கு துக்கம் ஏற்படுகிறது என்பதை ஆத்மாவிற்குத் தெரியும், அதனால் தான் அதனை விட விரும்புகிறது. இப்பொழுது நாம் துக்கதாமத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை உங்களது ஆத்மா அறிந்திருக்கிறது. இந்த சரீரமும் கூட பழைய வீடாகும். பாபா புரிய வைத்திருக்கின்றார் - இது அழிவற்ற சிம்மாசனமாகும், இதனை விடுத்து மற்றொன்றை எடுக்க வேண்டியிருக்கும். சிம்மாசனத்திற்கு பதிலாக வீடு என்று கூறுவது சரியானது. வீட்டில் ஜன்னல் போன்றவைகள் இருக்கும். அதனால் தான் சரீரத்தை வீடு என்று கூறப்படுகிறது. சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து இராஜ்யம் செய்வார். இந்த நேரத்தில் துக்கதாமமாக இருக்கிறது. ஆம், இது ஆத்மாவினுடைய வீடாகும், அதாவது புது சரீரத்தில் அமர்ந்து பிறகு சிம்மாசனத்தில் அமர வேண்டும். இராஜ்யம் செய்ய வேண்டும். தந்தையிடமிருந்து இராஜ்யம் அடையக் கூடியவர்கள் உலகில் யாருமே கிடையாது, தந்தை வராத வரைக்கும் இராஜ்யம் எப்படி கிடைக்கும்!

பாபா நம்மை சக்கரவர்த்தியாக ஆக்குவதற்கு வந்திருக்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இராஜாக்களை விட மகாராஜாக்கள் உயர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள் அல்லவா! ஆக தந்தை கூறுகின்றார் - உங்களை இராஜாக்களுக்கெல்லாம் இராஜாவாக ஆக்குகின்றேன். இந்த பழைய வீட்டை விட வேண்டும் என்பதை உங்களது ஆத்மா அறிந்திருக்கிறது. ஆத்மாவிற்கு முதலில் சதோ பிரதான சரீரம் கிடைக்கும். சதோ பிரதான குணவான் ஆத்மாவாக இருக்கும் பொழுது சரீரமும் கூட அவ்வாறு சதோபிரதானமாக கிடைக்கிறது. எவ்வாறு ஆத்மாவாகிய எனக்கு வீடு கிடைக்கிறது என்பதை ஆத்மா புரிந்திருக்கிறது. உயர்ந்த தூய்மையான ஆத்மாவிற்கு சரீரமும் அவ்வாறே கிடைக்கும். தூய்மை ஆகின்ற பொழுது கண்டிப்பாக தூய்மையான சரீரம் கிடைக்கும். தூய்மை ஆக்குபவர் வரும் பொழுது தான் நாம் தூய்மை ஆக முடியும். சுயம் கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! நீங்கள் நினைவு செய்து வந்தீர்கள், இப்பொழுது நான் வந்திருக்கின்றேன். கல்ப கல்பமாக இந்த சரீரத்தில் வந்து இந்த யக்ஞத்தை படைக்கின்றேன். இவரது பெயர் பிரம்மா என்று

வைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இவர் தத்தெடுக்கப்படுகின்றார். குடும்ப விவகாரத்தில் இருந்தாலும் நீங்கள் புத்தியினால் அனைத்து பழைய பொருட்களையும் சந்நியாசம் செய்து தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயம் செய்திருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது உயிருடன் இருந்து அனைத்து சம்மந்தங்களையும் துண்டிக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார் - நீங்கள் இந்த பழைய உலகில் இருக்கக் கூடாது. நமது இலட்சியமே நரனிலிருந்து நாராயணன் அதாவது மனிதனிலிருந்து தேவதையாவதாகும் அதாவது சொர்க்கத்தின் இராஜ்யம் அடைவது என்று புரிய வைக்கப்படுகிறது. மனித சிருஷ்டி ஒன்று தான், இது சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது, இது மரம் என்று கூறப்படுகிறது என்பதும் புரிய வைக்கப்படுகின்றீர்கள். ஆலமரத்துடன் ஒப்பீடு செய்யப்படுகிறது. அதன் ஆயுள் மிக அதிகமாக இருக்கும். இந்த மரம் எப்பொழுது புதிதாக இருந்ததோ அப்பொழுது நாம் தேவதைகளாக இருந்தோம். இப்பொழுது பழையதாக ஆகிவிட்டது. இதில் அனைவரும் ஏழைகளாக இருக்கின்றனர், செல்வத்திற்காக வியாபாரம் செய்பவர்கள் வியாபாரிகள் என்று கூறப்படுகின்றனர். இப்பொழுது நீங்கள் வியாபாரியிலிருந்து அரசராக ஆகின்றீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் இந்த ஞான இரத்தினங்களின் வியாபாரம் செய்கிறீர்கள். தந்தையிடமிருந்து இரத்தினங்களை பெற்று பிறகு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது உங்களது புத்தி உயர்ந்த வரம் போன்ற புத்தியாக ஆகின்றது. உங்களது வியாபாரமே ஞான இரத்தினங்களுடையது ஆனது. ஞான ரத்தினங்களுக்குப் பிறகு அந்த இரத்தினங்களும் உங்களுக்கு அளவற்று கிடைக்கின்றன. கடல் போல தங்கம், வைரங்களினால் நிறைந்த தட்டுக்களை நிறைத்து உங்கள் முன் அன்பளிப்பாக வைப்பதாக புகழும் பாடப்படுகின்றது. நீங்கள் இப்பொழுது படிப்பு மற்றும் படிப்பை கற்றுக் கொடுப்பவரை அறிந்து கொண்டீர்கள். நமது பரம்பிதா பரமாத்மா ஞானக் கடலாக இருக்கின்றார், அவர் ரூப் பசந்த என்றும் கூறப்படுகின்றார். ஆத்மா ஞான ரத்தினங்களை வாயின் மூலம் வர்ணனை செய்கிறது. உங்களது தொழிலே இது தான். நீங்கள் அமிர்த வேளையில் எழுந்து இந்த ஞான இரத்தினங்களின் தொழில் செய்யுங்கள். காலை நேரம் நல்ல நேரமாக இருக்கும். காலை நேரத்தில் ராம நாமத்தை கூறினால் மனம் அமைதியாக ஆகிவிடும் என்று கூறுகின்றனர். இவ்வாறு ஆத்மாதான் கூறுகிறது அல்லவா! மனம், புத்தி ஆத்மாவில் இருக்கிறது. மனிதர்கள் தேக அபிமானத்தில் இருப்பதால் எனது மனம் அமைதியாக இருப்பது கிடையாது என்று கூறுகின்றனர். சரீரத்தில் மனம் இருப்பதாக நினைக்கின்றனர். ஆனால் ஆத்மா கூறுகிறது - எனது மனம், புத்தியில் ஞானம் இல்லை. எனக்கு அமைதி தேவை. அவர்கள் தங்களை ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்வது கிடையாது. அமைதி அல்லது அசாந்தி அடைவது ஆத்மா தான். நான் அசாந்தியான ஆத்மா, நான் அமைதியான ஆத்மா என்று ஆத்மா தான் கூறுகிறது. என் மனதிற்கு அமைதி எப்படி கிடைக்கும்? என்று தேக அபிமானத்தில் உள்ளவர்கள் கேட்பார்கள். மனம் என்றால் என்ன? என்பதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. ஆத்மாவிற்கு அமைதி கிடைக்கிறதா? அல்லது ஆத்மாவின் மனதிற்கா? முதலில் ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆத்மாவின் சுயதர்மம் சாந்தியாகும். இந்த சரீரம் உங்களது கர்மேந்திரியங்களாகும். இதனை காரியத்தில் பயன்படுத்தினாலும் சரி, அல்லது சுயதர்மத்தில் நிலைத்திருந்தாலும் சரி. சந்நியாசிகளும் கூட இந்த விசயங்களை புரிந்து கொள்வது கிடையாது - ஆத்மா தான் பரமாத்மா, பரமாத்மா தான் ஆத்மா என்று அவர்கள் கூறி விடுகின்றனர். அமைதியாக இருப்பதற்கான சக்தி எப்படி கிடைக்கும்? தந்தையை நினைவு செய்யும் பொழுது தான் சக்தி கிடைக்கும். வெறும் அமைதியினால் மட்டும் எந்த லாபமும் கிடைக்காது. நாம் ஆத்மாக்கள் தான் பரமாத்மா என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். ஆத்மாக்களாகிய நாம் பரமாத்மாவின் உலகத்திற்குச் சென்று விடுவோம், வேறு எதையும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. மறுபிறப்பையே மறந்து விட்டனர். 84 பிறவிகளை மறந்து விட்டனர். தந்தை எதிரில் புரிய வைக்கின்றார், நாம் இப்பொழுது தந்தையின் கழுத்து மாலையாக ஆக வேண்டும் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்திருக்கிறீர்கள். நாம் உண்மையில் அந்த தந்தையின் கழுத்து மாலையாக இருந்தோம். இப்பொழுது நாடகம் முடிவடைகிறது. நாடகத்தில் நடிகர்கள் நடத்துக் கொண்டிருப்பார்கள், மேலும் நேரத்தையும் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். இப்பொழுது நாடகம் முடிவடையப் போகிறது, பாக்கி சிறிது நேரம் இருக்கிறது. நேரம் முடிவடைந்ததும் அனைத்து நடிகர்களும் வந்து நின்று விடுவார்கள். பிறகு ஆடையை மாற்றிக் கொண்டு வீட்டிற்கு சென்று விடுவர். இதே போன்று தான் உங்களது நடப்பும் இருக்கிறது. அழைத்துச் செல்ல தந்தை வந்திருக்கின்றார். அங்கு ஆத்மாக்கள் இருக்குமா? இருக்காது? என்று கேள்வியே எழுவது கிடையாது. ஆஸ்தி அடைவது தான் நமது இலட்சியமாகும். ஆத்மாக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன, விருத்தி அடைந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இப்பொழுதும் கூட வந்து கொண்டே இருக்கின்றன அல்லவா!

அதனால் தான் பிறப்புகளை கட்டுப்படுத்துகின்றனர். ஆத்மாக்கள் அங்கிருந்து மேடைக்கு வந்தே ஆக வேண்டும், பிறகு பிறப்பு எப்படி கட்டுப்படுத்த முடியும்? எந்த ஆத்மாக்கள் இன்னமும் அங்கு இருக்கின்றனர் களோ அவர்கள் அனைவரும் வருவார்கள், அதனால் தான் விருத்தி ஆகிக் கொண்டே இருக்கிறது. விருத்தி ஆகியே தீர வேண்டும். மீதம் இருப்பவர்களும் வந்து விடுவார்கள் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். இரவில் கொசுக்கள் வருகின்றன, காலையில் பார்த்தால் இறந்து விடுகின்றன. ஆனால் அதற்கு எந்த கணக்கு வழக்கும் கிடையாது. இந்த பெரிய பெரிய விஞ்ஞானிகள் எவ்வளவு தலையை உடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்! ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர். எப்படி ஞானம் உயர்வானதாக உள்ளதோ அது போன்று மாயையும் ஒன்றும் குறைந்தது கிடையாது. அசுர வழியினால் என்னென்னவோ உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்! என்பதைப் பாருங்கள். ஸ்ரீமத் என்ன கூறுகின்றது? மற்றும் விஞ்ஞானிகள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்? சுகமும் இருக்கின்றன, மேலும் இந்த பொருட்களினால் விநாசமும் ஏற்பட வேண்டும்.

விஞ்ஞானம் மற்றும் அமைதி. நீங்கள் அமைதியாக தந்தையை சதா நினைத்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு விஞ்ஞானத்தின் கர்வம் எவ்வளவு இருக்கிறது! எவ்வளவு வான ஊர்திகள், வெடி மருந்து போன்றவைகள் இருக்கின்றன. விஞ்ஞானத்தின் மீது அமைதி வெற்றி அடைகிறது. மனதை வென்றவர்கள் உலகை வென்று விடுவார்கள் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் மாயாவை வென்றவர்கள் உலகை வென்று விட முடியும் என்று கூறலாம். ஆத்மா அசரீரி ஆகி தந்தையிடத்தில் சென்று விடும். மனதில் சங்கல்பம், விகல்பங்கள் வரக் கூடாது என்று கூறுகின்றனர். இவைகள் கண்டிப்பாக வரும் என்று தந்தை கூறுகின்றார். என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாம் நமது அமைதியான வீடு, முக்திதாமத்திற்கு செல்கின்றோம். தாய் வீட்டிற்குச் செல்கின்றோம். பாபா வந்திருக்கின்றார், நம்மை அழைத்துச் செல்வார் என்பது தான் புத்தியில் இருக்கிறது. வழிகாட்டியாக பாபா தான் இருக்கின்றார். எனது செல்லமான குழந்தைகளே! நான் உங்களை கூடவே அழைத்துச் செல்வேன் என்று கூறுகின்றார். யாருமே வீட்டிற்கான வழியை பார்த்ததே இல்லை. ஒருவேளை ஒருவர் பார்த்து விட்டாலே பலர் பார்த்து விடுவார்கள். அதில் செல்வதற்கும் கற்றுக் கொடுத்து விடுவார்கள். இங்கு களைப்படைந்திருப்பதால் செல்ல வேண்டும் என்று மனிதர்கள் கூறுகின்றனர். சத்யுகத்தில் இவ்வாறு கூறமாட்டார்கள். சுகதாமத்தை தான் அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். கொசுக் கூட்டத்தைப் போன்று நான் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்வேன் என்று தந்தை கூறுகின்றார். பௌத்தரின் ஆத்மா நிர்வாண தாமத்திற்குச் சென்றது என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஒருவேளை அவர் சென்று விட்டால் பிறகு அவரது இவ்வளவு வம்சத்தினர் எப்படிச் செல்வார்கள்? யாரும் சென்று விட முடியாது. நான் செல்ல முடியும் அல்லவா! அழைத்துச் செல்வதற்காகவே நான் வந்திருக்கின்றேன். சத்யுகத்தில் மிகக் குறைவானவர்கள் இருப்பார்கள். இந்த நேரத்தில் ஆத்மாக்கள் அளவற்று இருக்கின்றன. கூட்டமாக கொசுக்களைப் போன்று இருக்கின்றனர் அல்லவா! அனைவரையும் அழைத்துச் செல்வது ஒரு தந்தையின் காரியமாகும். தந்தை கூறுகின்றார் - எனது கழுத்து மாலையாக ஆவதன் மூலம் விஷ்ணுவின் கழுத்து மாலையாக ஆவீர்கள். வீழ்வதும், இறங்குவதும் முதலில். அவர்கள் பூஜாரிகளாக ஆவதால் தான் இராவணனின் கழுத்து மாலையாக ஆகின்றனர். கடைசியில் இந்த நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

நாம் அரைக்கல்பம் சுகமாகவும், அரைக்கல்பம் துக்கமாகவும் இருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இராவணனின் கழுத்து மாலையாக முதலில் தேவி தேவதா தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தான் ஆகின்றனர். பிறகு மற்ற தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வருகின்றனர். அவர்களும் இராவணனின் கழுத்து மாலையாக ஆவார்கள். கடைசியில் அனைவரும் இராவணனின் கழுத்து மாலையாக ஆகி விடுவார்கள். நாடகத்தில் இந்த விளையாட்டு இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதனை தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் புரிய வைக்க முடியாது. புரிய வைப்பதற்கு பல கருத்துக்கள் கிடைக்கிறது அல்லவா! சுருக்கமாக ஒரு தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் என்று கூறப்படுகிறது. பதீத உலகை பாவனமாக எப்படி ஆக்குவது? பிறகு முதன் முதலில் கழுத்து மாலையாக யார் ஆகின்றனர்? இது புத்தியில் இருக்க வேண்டும். உண்மையில் நாம் நமது தந்தையின் கழுத்து மாலையாக இருக்கின்றோம். பிறகு பாபா நம்மை சூரியவம்சி, சந்திரவம்சியாக ஆக்குகின்றார். பிறகு இராவண இராஜ்யம் ஏற்படுகிறது. இந்த சிருஷ்டிச் சக்கரம் எவ்வாறு சுற்றுகிறது? என்பதை நீங்கள் வரிசைக்கிரமமாக அறிவீர்கள். பள்ளியில் அனைத்து பாடங்களிலும் 100 மதிப்பெண்கள் யாரும் எடுப்பது கிடையாது. சிலர் ஒரு பாடத்தில் 100 மதிப்பெண் எடுக்கின்றனர். இதிலும்

மதிப்பெண் இருக்கிறது. தெய்வீக குணங்களை தாரணை செய்வது எவ்வளவு பெரிய பாடமாகும்! முழு சக்கரத்தின் ரகசியத்தையும் புரிய வைக்க வேண்டும். சிலரிடத்தில் குறைவான குணங்கள் இருக்கின்றன, முரளி நன்றாக நடத்துவார்கள். வரிசைக்கிரமமாக இருக்கவே செய்கின்றனர் அல்லவா! யார் தேர்ச்சி அடைகின்றார்களே அவர்கள் கழுத்து மாலையாக ஆகின்றனர். தந்தை முழுமையானவர் (Perfect), அவரைப் போன்று முழுமையானவராக யாரும் இருக்க முடியாது. அவர் பிறப்பு இறப்பில் வருவதே கிடையாது. உங்களது புத்தியில் எவ்வளவு புதிய புதிய கருத்துக்கள் இருக்கின்றன, இது வேறு யாருடைய புத்தியிலும் பதிய முடியாது. இது இறை தந்தையின் பல்கலைக்கழகமாகும், பகவானின் மகாவாக்கியம் - நான் இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றேன். பாரதம் எவ்வளவு செல்வந்த நாடாக இருந்தது, இப்பொழுது ஏழையாக இருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பழமையான பாரதம் மிகச் செல்வமிக்கதாக இருந்தது, அது சொர்க்கம் என்று கூறப்படுகிறது. வீட்டில் சிலர் நல்ல குலத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள், பிறகு ஏழையாக ஆகிவிட்டால் அவர்கள் மீது கருணை ஏற்படுகிறது. ஐயோ பாவம்! எவ்வளவு வீழ்ச்சி அடைந்து விட்டனர்! என்று கூறுவார்கள். பிறகு அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் பாரதத்தின் செல்வத்தை அதிகமாக எடுத்துச் சென்றனர், அந்த செல்வத்தினால் சுயம் செல்வந்தர்களாக ஆகிவிட்டனர். பாரதம் ஏழையாக ஆகிவிட்டது, பிறகு உதவியும் செய்வர் அல்லவா! எடுத்துக் கொண்ட கணக்கின்படி உதவியும் செய்வர். என்ன கணக்கு வழக்கு இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சிலர் நல்லவர்களாக இருப்பதால் இந்த கொடுக்கல் வாங்கல் அனைத்தும் அழியப் போகின்றது என்பதை புரிந்திருக்கின்றனர். ஆனால் யார் தூண்டுதலாக இருக்கின்றனர்? என்பதை யாரும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. இந்த விசயங்களை இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்திருக்கிறீர்கள். பாரதம் ஒரே தர்மத்தை உடையதாக இருந்த பொழுது எவ்வளவு சக்தி நிறைந்ததாக இருந்தது! முழு உலகிற்கும் எஜமானனாக இருந்தது. முதல் தர்மம் தேவி தேவதா தர்மமாகும். அதனை தந்தை ஸ்தாபனை செய்கின்றார். இப்பொழுது யார் அதிகம் வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு கண்டிப்பாக உதவி செய்வார் அல்லவா! யுத்தம் ஆரம்பமானவுடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டும் இருப்பார்கள், உதவியும் செய்து கொண்டு இருப்பார்கள். இப்பொழுதும் பாருங்கள் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர்! இல்லையெனில் பாரதம் பசியினாலேயே அழிந்து விடும். ஆனால் ஒருபொழுதும் இவ்வாறு ஆனது கிடையாது. இயற்கை சீற்றங்களும் வந்து கொண்டே இருக்கும். எப்பொழுது படிப்பு முடிவடைகிறதோ அப்பொழுது யுத்தம் ஆரம்பமாகி விடும். இப்பொழுது படிப்பு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது அல்லவா! பாபா கற்பிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. பிரம்மாவின் மூலம் ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான

குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) அமிர்தவேளையில் எழுந்து ஞான ரத்தினங்களின் தொழில் செய்ய வேண்டும். ரூப் பசந்த் (ஞான மழை பொழிபவர்களாகி) ஆகி படிப்பு படிக்க வேண்டும் மற்றும் கற்பிக்க வேண்டும்.
- 2) தந்தையின் கூடவே திரும்பி விட்டிருந்துச் செல்ல வேண்டும். ஆகையால் தூய்மையாக ஆக வேண்டும். அசாரி ஆகி தந்தையின் நினைவில் இருந்து அமைதி பலத்தின் மூலம் விஞ்ஞானத்தின் மீது வெற்றி அடைய வேண்டும்.

வரதானம்: குறைந்த காலத்தில் சம்பூர்ணதா என்ற உயர்ந்த இலட்சியத்தை பிராப்தியாக

(பலனாக) அடையக் கூடிய டபுள் லைட் ஆகுக !

தீவிர முயற்சியாளரின் அடையாளம் டபுள் லைட் ஸ்திதி ஆகும். அவர்களுக்கு எந்த வகையான சுமையும் அனுபவமும் ஏற்படாது. பிரகிருத்தியின் (இயற்கை) மூலம் அல்லது மனிதர்களின் மூலம் எந்த பிரச்சனைகள் வந்தாலும், ஒவ்வொரு பிரச்சனையும் சுய ஸ்திதிக்கு (தான் யார் என்ற மனநிலை) முன்பு எந்த அனுபவமும் இருக்காது. டபுள் லைட் என்றால் உயர்வாக இருப்பதன் மூலம் எந்த வகையான தாக்கமும், பாதிப்பை ஏற்படுத்த முடியாது. கீழே இருக்கும் விசயங்களிலிருந்து, கீழே இருக்கும் வாயு மண்டலத்திலிருந்து அதற்கும் மேலே இருப்பதால் குறைந்த நேரத்தில் சம்பூர்ணம் ஆவதற்கான உயர்ந்த இலட்சத்தியத்தை பிராப்தியாக (பலனாக) அடைய முடியும்.

கலோகன்: துக்கதாமத்திலிருந்து தூர விலகிக் கொண்டால்

துக்கத்தின் அலைகள் நெருக்கத்தில் வர முடியாது.